

Τιμητική βράβευση του Γιώργου Φαρσακίδη

Εκδήλωση της Επιτροπής για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη Θεσσαλονίκης
Θεσσαλονίκη, 13 Γενάρη 2018

«Είναι θαυμάσιο να μπορείς ν' αγαπάς στη ζωή σου κάτι πιο πολύ κι από τη ζωή σου την ίδια ακόμη»

Αυτά τα λόγια του Αναστάσιου Φαρσακίδη, ο γιός του, ο τιμώμενος σήμερα από εμάς Γιώργος Φαρσακίδης ακολούθησε κι ακολουθεί πιστά σ' όλη του τη ζωή. Λόγια ενός ιδεαλιστή πατέρα, ενός ανθρώπου, που πίστευε σε ιδανικά και υψηλές αξίες. Ενός ανθρώπου, που αν και μη επαναστάτης ο ίδιος, μέσα από τις φλόγες του Μεγάλου Οκτώβρη πίστεψε πως **«το μεγάλο δίκιο είναι το δίκιο της επανάστασης»**.

Αυτές τις υψηλές αξίες υπηρετεί στη ζωή του ο Γιώργος, με την πίστη και το πείσμα ενός κομμουνιστή, οπαδού της μοναδικής σε αλτρουισμό και αγάπη για το συνάνθρωπο ιδεολογίας. Αυτές ήταν τα γερά θεμέλιά του από τα πρώτα νεανικά του χρόνια, από την ένταξή του στην ΕΠΟΝ και στην Αντίσταση ενάντια στους φασίστες κατακτητές, από την ένταξή του το 1943 στο ΚΚΕ και στους αγώνες του λαού μας για κοινωνική απελευθέρωση, ισότητα και δικαιοσύνη.

Αυτές οι υψηλές αξίες τον στήριξαν στο βουνό και στις μάχες. Τότε, που ως ανταρτοΕΠΟΝίτης του ΕΛΑΣ τραυματίζεται πρώτα στο κεφάλι και ύστερα στα χέρια, αυτά τα πολύτιμα εργαλεία και ταυτόχρονα ακάματα όπλα του στον αγώνα, που δίνει σ' όλη του τη ζωή. Αυτές οι αξίες τον στήριξαν κι αργότερα, που παρά τη θέλησή του δεν κατάφερε να πάρει το όπλο και να ξαναβγεί στο βουνό, ενάντια στους νέους κατακτητές της Πατρίδας και την αστική εξουσία, που συλλαμβάνει, στήνει στα εκτελεστικά αποσπάσματα, κλείνει στις φυλακές και στις εξορίες αυτούς που νίκησαν το φασισμό κι απελευθέρωσαν την Ελλάδα.

Το Γολγοθά των χιλιάδων αγωνιστών ακολουθεί και ο Γιώργος. Πρωτοχρονιά του '47 συλλαμβάνεται και βασανίζεται στην Ειδική Ασφάλεια Θεσσαλονίκης. Ακολουθεί η εξορία στον Αϊ-Στράτη, στο κολαστήριο της Μακρονήσου και τα βασανιστήρια, τα συλλογικά και ατομικά μαρτύρια των αγωνιστών, που ο Γιώργος καταγράφει σε πολλά σκίτσα του. Αδιάψευστες μαρτυρίες της κτηνωδίας των βασανιστών, αλλά και του ηρωισμού και της ασύλληπτης ψυχικής αντοχής των μαρτύρων του λαού μας. Αυτό είναι και το υλικό του πρώτου βιβλίου του, του λευκώματος «Μακρόνησος», που εκδίδεται το 1964.

Ακολουθεί και πάλι ο Αϊ-Στράτης, όπου το 1950 το μισαλλόδοξο μετεμφυλιακό κράτος στέλνει ξανά τον Γιώργο Φαρσακίδη και πλήθος άλλους ανυποχώρητους Μακρονησιώτες. Δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια μέχρι το 1961, χωρίς δισταγμό, χωρίς να κάνει πίσω, χωρίς σκέψη συμβιβασμού. Το αντίθετο μάλιστα! Ο ξερότοπος, το στρατόπεδο του Αϊ- Στράτη, παρ' όλους τους περιορισμούς και τις στερήσεις, μετατρέπεται σε σχολείο ιδεολογικού ατσάλωματος, σε μια πρωτόγνωρη όαση μόρφωσης και πολιτιστικής δημιουργίας.

«Τίποτα από την πλούσια πολιτιστική παράδοση που δημιουργήθηκε στον Αϊ-Στράτη δε δόθηκε χάρισμα. Η κάθε παράσταση θεάτρου, η κάθε ψυχαγωγική εκδήλωση, η κάθε ευχητήρια κάρτα μας, έμοιαζε με έπαθλο νίκης ύστερα από αγώνα σκληρό...» γράφει ο ίδιος ο Γιώργος. Νίκη, κόντρα και στις βαριές αρρώστιες των σακατεμένων της Μακρονήσου, κόντρα και στις θύελλες και τις νεροποντές, που συμπαρέσυραν τις σκηνές και το λιγοστό «βιός» των εξόριστων.

Αυτοί όμως όρθιοι κι ακλόνητοι, με στήριγμα την ανωτερότητα της ιδεολογίας τους, την συντροφικότητά τους και την αλληλεγγύη του λαού, τη στήριξη από τους οικείους τους, από τους αγαπημένους τους ανθρώπους. Γι' αυτό και γυρίζοντας από την εξορία ο Γιώργος συζητώντας με τη Ρωσίδα μητέρα του, της είπε: «**Σ' ευχαριστώ μάνα, που δε μου ζήτησες ποτέ να υπογράψω δήλωση για να βγω**». Γιατί και η ίδια καλά καταλάβαινε, ότι η αξιοπρέπεια είναι ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά του αγωνιστή, του επαναστάτη.

Το 1961 έρχεται η απελευθέρωση και η επιστροφή στους δικούς του. Καιρός να δημιουργήσει ελεύθερα, να χαρεί τη ζωή και όλα όσα στερήθηκε στη φυλακή και την εξορία. Συνεχίζει την καλλιτεχνική και την πολιτική του δράση, μέσα από τις γραμμές της ΕΔΑ και της Νεολαίας Λαμπράκη. Πολύ γρήγορα όμως η Δικτατορία των Συνταγματαρχών βάζει τέλος, σ' αυτήν την έστω και μικρή ανάπαυλα. Ξανά σύλληψη, ξανά φυλακή και εξορία. Γυάρο, Λέρο, ξανά στα «Πανεπιστήμια του Αγώνα». Στην εξορία πέρασε τα τριάμισι από τα επτά χρόνια της Δικτατορίας, όπως πάντα ακλόνητος!

Μετά την πτώση της Χούντας ξεκινάει μία νέα περίοδος στην καλλιτεχνική δράση του Γιώργου. Όλες οι θύμισες, όλα τα πάθη και οι δοκιμασίες – του ίδιου και των συντρόφων του – όλος ο πόθος του για ζωή και δημιουργία αποτυπώνεται στον καμβά, αλλά και στις σελίδες των πάνω από 25 βιβλίων του. Γίνεται γνωστός κι εκτός συνόρων. Το έργο του συναντά μεγάλη αποδοχή στη Σοβιετική Ένωση και παρουσιάζεται από εφημερίδες, όπως η ΠΡΑΒΝΤΑ, η ΙΖΒΕΣΤΙΑ, η ΣΑΒΕΤΣΚΑΓΙΑ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ. Για τη μεγάλη αγωνιστική και καλλιτεχνική του προσφορά τιμήθηκε από τη Σοβιετική Επιτροπή Ειρήνης με το Ανώτατο Χρυσό Μετάλλιο. Στην Ελλάδα το 1984 του απονέμεται το πρώτο βραβείο της Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών.

Παράλληλα δε σταματάει να ενδιαφέρεται, να συμμετέχει ενεργά στους αγώνες του λαού μας. Πάντα κοντά και στο Κίνημα της Ειρήνης, ενάντια στους πολέμους των ιμπεριαλιστών και το σύστημά τους, που τους γεννά. Ανεκτίμητη η βοήθειά του και στην οργάνωσή μας, στην Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη Θεσσαλονίκης, πολλές φορές έμπρακτη με τα έργα του που μας έχει χαρίσει.

Αγαπητέ μας Γιώργο,

Επέτρεψέ μου να κλείσω αυτήν τη σύντομη παρουσίαση της ζωής και του έργου σου με τα λόγια του μεγάλου Κώστα Βάρναλη: «**...είτε με τ' αηδόνια στη ρεματαριά/ είτε με τα χιόνια του ντεληβοριά/ είτε με τη λύρα την ποιητική/ είτε με την πείρα και τη λογική...**» εσύ ήσουν και είσαι πάντα εκεί, όπου το καθήκον σου σε πρόσταξε. Το καθήκον και το όραμά σου για μία κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση, χωρίς τον τρόπο και τη βία των ισχυρών πάνω στους αδύναμους, χωρίς τους πολέμους των ολίγων, που καταδυναστεύουν τους πολλούς.

Όπως εσύ ίδιος έχεις πει: «...Για μένα οι ιδέες του σοσιαλισμού συνοψίζονται στη φράση «να ανθρωπέψει ο άνθρωπος». Για μένα, θα υπάρχει πάντα η «Ιθάκη» μου, η ιδεολογία μου. Ποτέ δε θα 'θελα να κάνω συμβιβασμό, να κάνω πίσω, να αρνηθώ. Αυτό ποτέ δε θα το κάνω!»

Σ' ευχαριστούμε για όλα όσα μας πρόσφερες και συνεχίζεις να μας προσφέρεις.